

Kære miljøminister Ida Auken,

10. januar 2014

Jeg blev meget glad da jeg læste interviewet med dig i Politiken d. 19. december sidste år. Endelig er der håb for at diskussionen om hvor meget dødt ved der er nødvendig for at forhindre tilbagegang for vores truede skovarter, kan blive afsluttet. Det er næppe nogen simpel opgave, men den er meget vigtig for at kunne træffe de rigtige beslutninger i vores naturforvaltning. Jvf. medsendte artikel fra Skovens januarnummer (udkommer 18/1).

Når du stiller spørgsmålet "Hvor meget mere dødt ved skal der for eksempel til, før skoven er i gunstig tilstand?" må det være fordi du selv er kommet i tvivl. Det er der mange der har været i meget lang tid.

Desværre er DMU/DCEs vidtgående krav til dødt ved blevet dansk ret gennem bilag 2 til bekendtgørelse nr. 144 om klassificering og fastsættelse af mål for naturtilstanden i internationale naturbeskyttelsesområder. Jeg plejer at oversætte kravene til "kulturskoven vurderet med naturskovens karakteristika". Bilag 2-kravene er helt uforenelige med almindelig skovbrug i habitatskovene, og i skærende modstrid med EUs fortolkningsvejledning for driften af skovene i Natura 2000-områderne.

Det faglige

Din indberetning til EU er baseret på et fagligt grundlag der i bedste fald kan betegnes som tvivlsomt. Der indgår alt for mange ekspertvurderinger fremfor reel videnskabelig dokumentation. At mere dødt ved er godt for nedbryderne behøver man ikke være forsker for at regne ud. Spørgsmålet er og bliver hvor *meget* dødt ved der er nødvendigt for de truede skovarter. Det mangler vi i den grad videnskabelig dokumentation for. Tak fordi du nu beder forskerne få dette spørgsmål afklaret.

Du skal være opmærksom på at DMU/DCEs krav er baseret på en lang række arter (bl.a. alle "nedbrydere") der ikke er optaget i bilag II til habitatdirektivet. I direktivets artikel 17 står der at rapporten skal indeholde en vurdering af virkningerne af de foranstaltninger der er omtalt i artikel 6, stk. 1 om bevaring af naturtyperne i bilag I og arterne i bilag II. Både artikel 6 og artikel 17 præciserer at det handler om arterne i direktivets bilag II; underforstået 'og ikke andre'.

Min analyse i medsendte artikel viser at der kun er én bilag II-art, grøn buxbaumia, der lever på dødt ved efterladt på skovbunden. Men den er i de senere år fundet mange andre steder i skovbunden og langs skovvejene. Den er således ikke afhængig af dødt ved.

EU-retten

Din rapport til EU er som nævnt baseret på krav der ikke alle er grundet i habitatdirektivet, og derfor går ud over det, direktivet beder om at få oplyst. At vi i Danmark er gået videre i vores krav til habitatskovene end det fremgår af direktivet, vil måske glæde EU, men det mener jeg ikke skal indgå i vurderingen til EU af skovens tilstand efter direktivets bestemmelser.

Endelig er der en risiko for at de stærkt øgede krav om bl.a. urørt skov kan virke negativt overfor nogle af bilag II-arterne. Fx Fruesko og Det hvide L. Ja selv Eremitten skal have solvarme på de

stammer den lever på. Det får den ikke i urørt skov som er mørk og skummel. Jeg er ikke bekendt med at der er gennemført en konsekvensvurdering af disse modstridende interesser.

Når forskerne er blevet enige om hvor meget dødt ved der er nødvendigt for de forskellige arters trivsel, vil det være nødvendigt at revidere bilag 2 i "målbekendtgørelsen"; herunder tage stilling til om EU-retten tillader at der inddrages arter, der ikke er optaget i direktivets bilag II.

Med venlig hilsen,

Anders Erik Billeschou

Konsulent og tidligere vicedirektør i Skov- og Naturstyrelsen

Slotshusene 1, 24

3400 Hillerød

cc Folketingets Miljøudvalg